

MESERIA - BRĂȚARĂ DE AUR

Ce frumoase și educative sunt excursiile! Într-un timp scurt, omul învață foarte multe despre locurile pe care le vizitează și despre oamenii acelor locuri. Experiența și realizările altora pot constitui exemple sau pot oferi sugestii pentru oricine, propunând oamenilor soluții de viață.

Într-o excursie putem cunoaște pe viu stadiul de dezvoltare al unei comunități umane și aflăm date interesante despre istoria ei.

Ați încercat vreodată, măcar o singură dată în viață, să vă gândiți cum s-au realizat toate acestea? Putem noi astăzi evalua cât efort, câtă **intelență tehnică** se înmagazinează într-un obiect de uz cotidian ? Înțelegem noi ce drum lung a parcurs omenirea de la ceasul de nisip, clepsidra antică, până la orologiile moderne de mare exactitate sau până la ceasurile electronice de mână ? Apreciem noi cantitatea de muncă, de efort creator, investiția de inteligență dintr-un calculator ?

Toate aceste nu au putut fi realizate fără aportul deosebit al **meseriașilor specializați** în diferite domenii de activitate. Elevii învățau o meserie devenind, în felul acesta, oameni utili societății .

Instruirea elevilor era asigurată de meșteri cu ateliere proprii. Nu era neglijată pregătirea generală, elevii fiind adunați duminica pentru a li se asigura învățătura de carte și desen. (*orarul era neînchipuit de aspru: ora 5iaran(4 vara)-scularea; 5-7,30-atelier; 7,30-8,00 ceai; 8-10 desen și construcții; 10-13 atelier; 13-13,30 prânz; 13,30- 15 lucrări folositoare; 15-19 atelier; 19-19,30 cina; 19,30-21 lecții teoretice; 21-22 repetitor; 22 stingerea și culcarea căci „lucrătorul are trebuință de două ore de somn înainte de miezul nopții”.* Nici duminica nu era lăsată copilăriei)

Suspendarea Școlii de Meșteșuguri în anul 1864 a fost resimțită de industria românească aflată într-un proces de extindere, meseriașii specialiști fiind tot mai căutați. În anul 1871, Ministerul Cultelor a reînființat vechea Școală de Meserii, la care aspiranții trebuiau să îndeplinească următoarele condiții: să fie cetățeni români, să aibă vârsta de 15 sau 16 ani , să fie absolvenți de patru clase primare și să susțină un examen – concurs . Numărul specializărilor s-a diversificat .

Promoțiile școlii au cuprins absolvenți care s-au remarcat în industria românească , dar și în alte domenii precum artele plastice . **Astfel printre cei 19 absolvenți ai promoției anului 1876 , din care unii au devenit conducători de unități industriale, s-au aflat tîmplarul Ioan Georgescu, viitor sculptor, și dulgherul Alexandru Averescu, viitor mareșal și prim ministru al României.**

Din documentele existente în arhive, reiese că în anul 1900, la școala de Meserii din București, pentru 20 de locuri s-au înscris 360 de concurenți, în același an școala a primit Medalia de aur, la expoziția Universală de la Paris, pentru lucrarea “Portal de lemn sculptat în diferite stiluri naționale și aurit”.

Gama specializărilor pregătite în aceste școli s-a diversificat de la an la an, iar începând cu anul **1928 s –au înființa** și atelierele de electricitate, **croitorie și încălțăminte.**

Începând cu anul școlar 1936, școala superioară de Arte și Meserii se transformă, după o existență centenară, în liceu industrial care va pregăti elevii prin ruta de școlarizare: ucenici - doi ani, școală profesională - 3 ani, S.A.M. – 2 ani, liceu zi sau seral, școală de maiștri, școli postliceale, școli tehnice superioare.

În zilele noastre , ruta de școlarizare nu s-a modificat esențial , sau revăzut și înnoit programele școlare cu noi cerințe ale pieții muncii interne și internaționale, copiii fiind de preferat să-și dobândească mai întâi o meserie - prin învățământul profesional , având apoi posibilitatea prin forțe proprii să-și completeze studiile urmând ciclul superior al liceului formă de zi sau seral – studii postliceale, universitate tehnică.